pakkub essite meile pahhad tulised timad/ja pärrast tulleb nisammote ka külmaid tulesid ilmokessi tuisoga seagamiste/ ommeti saab paikest wahhest ka nähha.

## Päikesse ja Ku pim̃edaks minnemissest.

Ei olle selle 1741 aastal meie nähhes mitte sedda/ et need peaksid pimmedaks sama.

## Söast ja Rahhust.

Need kes moistawad arwata tähtede järrele/ need arwawad mitto asja sel aastal tullewad. Agga meie tahhame selle sure keige üllema taewa ja Ma Wallitseja peäle lota/ kes meile sedda head woib tehha/ et rahhoga temma armo-öppetus ka meie maal rahwale saaks wäggewaste kulutud. Meie tahhame sedda/ mis Taweti 91 Laulusse üllespandud ennestele heaks ja kassuks wötta/ ja need sannad käiwad sedda wisi: Kes keigekörgema Jummala kaitsmisse al istub/se woib allati selle Keigewäggewama warjo alla jäda. Ma ütlen: Jehowa jures on mo warjopaik ja mo tuggew lin; temma on mo Jummal/ kelle peäle ma loddu.

## Selle aasta Wosist.

Ei tahha sel aastal mitte neidsuggusid ilmokessi olla/ mis meie arwamisse järrele peaksid öiete head wiljale ollema ommal aial/ ehk talwne aeg woiks weel korda min̄na ja wisi pärrast nenda olla/ et saaks kül tunda Neäri ja Küünla-kuul/ mis talwe on. Kewwadene aeg tahhab meile paljo pitkse-mürristamissi ja walgo-lömissi sata sel aial kui keik puud on öitsemas/ kes teab ehk se läbbi saab paljo ärrarikkutud. Suist aega arwatakse keige parraja ollewad/ nenda et meile tännawo hea aasta tulleb wilja polest/ ja süggise wöttab Jummal meile ka nisuggused ilmokessed anda/ et saab sedda wilja ka kokkopanna. Meie armolinne Jummal tehko siis sedda ka; sest se on jo nähtud mis äppardus meil mullo olli/ kui ni paljo maid jäi leikamatta ja lumme alla wiljaga. Jummal hoidko meid sesugguse willetsusse eest.

## Terwissest ja haigussest.

Kes om̃a Önnisteggiaga uskus on ühte sanud/ need an̄awad enast Temma holeks ihhoja hingega; tulgo siis aeg/mis ial tahhab/ siis woiwad nemmad sedda julgeste ka öölda mis Paulus Rom: 14/ 7. 8 öölnud: Ükski meist ei ella isse ennesele/ja ükski ei surre ennesele. Sest kui meie ellame/ siis surreme/ siis meie surreme Issandale; sepärrast meie ellame Issandale/ja kui meie ehk meie ellame/ehk meie surreme/ siis olleme meie ISsandale pärralt.

Meie

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1741, lk. 22